

שבת תקומה בתנועה הרפורמית

הזורעים בדמעה ברנה יקצורו, הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע, בוא יבוא ברנה נושא אלומותיו

בליבם של ימים אלו, בין יום השואה ליום הזיכרון ויום העצמאות אנו חוגגים בקהילות התנועה את שבת תקומה (על משקל שבת תשובה). השבת הזו משלבת בין שמחת ההתחלה לבין כובד הראש ואפילו היראה של הזיכרון וחשבון הנפש. שבת המוקדשת לרקום מארג עדין בין ההתרגשות של ההתחדשות, לבין הצער והאובדן, וחשיבה על מה שאנו רוצים עוד לתקן בחזון שלנו לאדמה, למדינה ולחברה.

עצבות ושמחה / יהודה עמיחי

עצבות ושמחה בחלופים
כמו מים ואדים וקרח
עצבות ושמחה מאותו חמר
אנחנו ידענו
אהבה ובלתי אהבה, שני צבעים
בגד אחד, זן נפלא
השג למגדל הירדנים, ששמו נשאר בגרד.
עשינו ההפך מספור גרוש גן עדן,
אהבנו בין קוץ ודרדר וכעצב וכאשר.
אחר שנים רבות נפגשנו שוב
בלי כאב. כל אחד ושלותו עמו.
זה היה גן עדן.
אבל
זה היה גם גיהנום.

"כי מציון תצא תורה ודבר יהנה מירושלם ושפט
בין הגוים והזכים לעמים רבים וכתתו חרבותם
לאתים וחייתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי
חרב ולא ילמדו עוד מלחמה" (ישעיהו ב' ג'-ד')

אם העולם / נתן יונתן

אם העולם הזה הוא ים -
אליו הזלכים כל הנחלים.
אם העולם הזה הוא חוף -
תוגת ימו מכה גלים.
אם האדם הוא יער-עד -
סופות נושבות באמיריו.
אם האדם הוא שיח קט -
בלאט נושרים פרחי שיריו.

סופות נושבות באמיריו,
נושרים בלאט פרחי שיריו;
כי האדם גם שיח קט,
גם יער-עד - סופות באמיריו!

שבעת ימי תעודה / הרב מרדכי רותם

בתהליך עיצובו מחדש של הלוח העברי במדינת ישראל יש לתת את הדעת באופן מיוחד לשבעת הימים שבין יום השואה ליום העצמאות.

כשם שיש לנו עשרה ימים, "עשרת ימי תשובה", בין ראש השנה ליום הכיפורים, מן הראוי לקבוע את הימים שבין יום השואה ליום העצמאות כ"שבעת ימי תעודה".

כפי שבין ראש השנה ליום הכיפורים נדרש היחיד לעשות חשבון נפש, לבחון את מעשיו בינו לבין המקום כמו בינו לבין הבריות, כשם שהיחיד מצווה לחזור בתשובה, להתנצל, להתחרט ולפעול כדי לתקן את דרכיו, ו"תפילה ותשובה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", כך, בשבעת ימי התעודה שבין יום השואה ליום העצמאות צריך עם ישראל - כציבור, לבחון את עצמו, לבדוק מדי שנה בשנה עד כמה הוא מצליח להגשים את התעודה שהוטלה עליו, את ייעודו, את מורשת המוות של השואה, את מורשת החיים של יום העצמאות. בשבעת הימים האלה ראוי שעם ישראל יעשה את חשבון הנפש ויבדוק בפנימיותו כיצד הוא מתמודד עם התעודה הניצבת בפניו: לבנות את עתידו על עם ישראל, שלו עצמו. שבעת ימי התעודה האלה צריכים להיות מיועדים גם ליחיד, אך בעיקר לחברה ולמוסדותיה, מוסדות הציבור. מערכות הציבור השונות הן שצריכות לבחון את עצמן ואת פעולן בימים שבין יום השואה ליום העצמאות.

הדרשה המלאה נמצאת [באתר התנועה הרפורמית](#)

שיר ליל שבת

מילים: יהודה עמיחי

התבואי אלי הלילה?
קבסים כבר יבשו בחצר.
מלחמה, שאף פעם לא די לה,
היא עקשו במקום אחר.

וכבישים שבים בלי הרף
לבדם, פסוס בלי חכבו
והבית נסגר בערב
על הטוב והרע שבו.

ידענו היטב, כי הגבול הוא
קרוב, ואסור לנו שם.
אבי התפלל: ויכלו
הארץ וכל צבאם.

צבא והארץ האפילו,
עוד מעט וקכה האור.
המצהו בה שמים התחילו
שוב השנים צריכים לגמר

מכורה שלי

מילים: לאה גולדברג

שלי, ארץ נוי אביונה -
למלכה אין בית, למלך אין כתר.
ושבעה ימים אביב בשנה
וסגריר וגשמים כל היתר.

אך שבעה ימים הורדים פורחים,
ושבעה ימים הטללים זורחים,
ושבעה ימים חלונות פתוחים,
וכל קבצניך עומדים ברחוב
ונושאים חיוורונם אל האור
הטוב,
וכל קבצניך שמחים.

מכורה שלי, ארץ נוי אביונה,
למלכה אין בית למלך אין כתר.
רק שבעה ימים חגים בשנה
ועמל ורעב כל היתר.

אך שבעה ימים הנרות ברוכים
ושבעה ימים שולחנות ערוכים,
ושבעה ימים הלבבות פתוחים,
וכל קבצניך עומדים בתפילה,
ובניך בנותיך חתן כלה,
וכל קבצניך אחים.

התנועה
הרפורמית

קהלת אומר לנו כי "טוב ללכת אל-בית-אבל, מלכת אל-בית משתה" (ז', ב). קהלת מציג כאן אפשרות של בחירה בין השניים, אבל למעשה חיינו מורכבים משני היסודות גם יחד. רבים מהרגעים בחיינו הם רגעים של גם וגם. שבת תקומה מייצגת אותם. בשבוע הקרב ובא נציין שני ימים מהמשמעותיים ביותר בלוח השנה היהודי-ישראלי אשר הם הכי גם וגם שיש. שואה ומדינה, יום זיכרון וחג העצמאות.

בספרות הקבלה והחסידות מדברים על כך שהעולם מורכב משלושה מרכיבים: עולם, שנה, נפש - ר"ת עש"ן. מה זה אומר? יש מסגרת המקום, שזה עולם, יש מסגרת הזמן, שזה שנה, ויש מסגרת האדם, שזה נפש. עשן- עולם שנה נפש, מקום, זמן ואדם. התפיסה היא שכל דבר במציאות מורכב משלושת אלה. בחסידות ביקשו לטעון כי שיא החיבור של שלושת המרכיבים של המציאות מתרחש ביום הכיפורים (זמן), בקודש הקודשים (מקום), כאשר נכנס לשם כהן גדול (נפש). הכהן הגדול הוא הנפש הגבוהה ביותר שעושה את העבודה עבור כל הנפשות, אולי עבור כל העולם בקודש הקודשים המקום הכי מקודש במסגרת העולם, ויום הכיפורים זה היום הזמן, הכי מקודש בשנה. אני מקווה כי המקובלים יקבלו את דברי ההסידים יעשו עימדי חסד כאשר אנסה להציע כי שבת תקומה וכן שבוע מיוחד ונורא זה שאנו שרויים בו הוא הזמן המקודש בעת החדשה. עולם שנה נפש, מקום, זמן, אדם. המקום הוא מדינת ישראל שאת קיומה נחוגג בעוד מספר ימים, הזמן הוא עכשיו, כמה ימים לאחר יום השואה ולפני יום העצמאות הצמוד לזיכרון החיילים והחיילות. ומי האדם שבמרכז? לא הכהן הגדול. כלל וכלל לא. החייל, החיילת, האם, האב, האח האחות, הבן והבת, בן או בת הזוג. אלה אשר לא זכו להכיר בני ובנות משפחה וכל שנתר הם הסיפורים, כאלה שזכו להכיר לזמן קצר ואז נלקח היקר ואיננו. עבור המשפחות השכולות ימים אלה הם ימים נוראים, הימים הנוראים. אנו, כחלק מהעם ומהמדינה, מתחברים הערב אחורה ליום השואה וקדימה לזיכרון ולעצמאות, לחג, לעצב, לכאב, לאובדן וללידתה של המדינה.

הדרשה המלאה נמצאת [באתר התנועה הרפורמית](#)

קטעי מקרא לשבת תקומה

"הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה"

הצעה להפטרה לשבת תקומה או יום העצמאות: ישעיהו יא א'- יב ו'

ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפריה. ונחה עליו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה. והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפט ולא למשמע אזניו יוכיח וישפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וגרוח שפתיו מית רשע. והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו. וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבוץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם. ופרה ודב תרעינה יחדו ורביצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן. וישעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפוני גמול ידו הדה. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים.

והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד. והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילים ומשנער ומחמת ומאיי הים. ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ. וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים. ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם. והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריה בנעלים. והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים.

ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני. הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה. וישאבתם מים בששון ממעיני הישועה. ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו. זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ. צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל.